

LICHT COMMUNICATIEDRAGER VAN GOD EN MENS

Licht verheldert de hemelen, de aarde, ons huis en het verstand. Licht is oscillerende energie, het verbindende element tussen stof en geest. Het komt uit onze lampen, transporteert hoorbare en leesbare gedachten, klanken, beelden en schijnt uit de geschriften van God die tot het inzicht spreken. Het verschijnen van Gods geest is als een zonsopgang om wakker bij te worden. Onze tijd is in de ogen van de bahá'ís “de eeuw van het licht”.

“Licht wees. Licht was.” Zo begint de wereld in de taal van Martin Buber. Hij vertaalde in de jaren dertig nog een keer de Joodse Bijbel uit het oude Hebreeuws in monumentaal Duits, zijn denk- en dichttaal. God onderscheidde licht en duisternis: “Dag!”- “Nacht!” Volgens het scheppingsverhaal verschenen er aan het gewelf “twee lampen” om dag, nacht te bestieren – zon, maan. Dat gebeurde op de vierde dag. Eerst was er dat eerste licht, geest, pas daarna scheen er de zon. Toen de mens verscheen, op het aller laatst, de zesde dag van *Genesis*, was licht zijn eerste ervaring. Zijn inzicht *zag* God.

Licht is het meest oorspronkelijke dat er is op aarde. Maar het is niet de oorsprong. Eerst was er God die het licht schiep en sindsdien laat komen, gaan, in de draaiing van de tijd. Het lichtverschijnsel van goddelijke openbaring telt vele zonsopgangen in de geestelijke geschiedenis van het enige wezen dat God kan *kennen*. Zo is er op een gegeven *dag* boven Perzië “een groot Licht” verschenen aan het gewelf van religie. Bahá'u'lláh leert: “Doof de lamp als de zon gerezen is”, de Manifestatie van God in de Nieuwe Dag.

Het Arabische woord *bahá* tracht in zijn hoogste betekenissen ook de glans van het licht te vangen. De laatste honderd jaar die meer veranderingen in het innerlijke en uiterlijke leven van de mens dan de voorgaande geschiedenis, worden om hun goddelijke veroorzaking “Century of Light” genoemd, de *eeuw van het licht*.¹ De

¹ Century of Light, Universal House of Justice, 2001

aanduiding *bahá'í* wil zeggen dat iemand of iets bij dat *Licht* behoort.

Licht heeft een verhelderend vermogen – zintuiglijk, geestelijk. In beide toestanden berust het verlichtende effect op de juiste dosering. Het zonlicht van een theofanie accordeert volmaakt met de mate aan verlichting die het innerlijke oog van de mens op een gegeven moment in de geestelijke evolutie kan verwerken. God openbaart in de loop der tijd meer en meer licht, inzicht. Steeds opnieuw komen de *Dageraden* waarin Gods Manifestaties *verschijnen* en ochtendlicht uitstralen, na een nachtgetij. Dat is wat in onze tijd gebeurt.

De frequenties in het elektromagnetische veld die we 'licht' noemen, kunnen verhelderen en verblinden. Licht en duisternis zijn onlosmakelijk van elkaar. Wie in de zon staart, staart zich blind. God is een Zon die niet gezien kan worden om Zijn Licht. De mens die zichzelf in meditatie wil overstijgen, in een versmeltende *unio mystica* met het goddelijke licht als zodanig, verliest het licht uit de ogen. De volle zon schenkt slechts licht als we de ogen neerslaan. Voor lichtvaardige hoogmoed geldt dat eveneens.

De *Zon* die licht werpt op telkens nieuwe feiten achter de feiten dezer wereld, polariseert dat licht zodat het met open ogen kan worden gezien, ingezien. God als *Lichtbron* in een openbaring zendt zoveel *Licht* uit als de mens op het tijdstip van een nieuwe theofanie kan verwerken. Het *Licht* dat een universele Profeet uitstraalt, draagt transcendente informatie over, zoals fotonen mensendata door glazen vezels kunnen overdragen.²

Pas sinds kort communiceert licht ook menselijke gedachten, cijfers, klanken en beelden, met de hoogste materiesnelheid die we kennen. Het *Licht* van de hemel lijkt volgens hetzelfde principe te werken – in verlichtende gedachteflitsen.

Openbaring is als een emissie van hoor- en leesbare gedachten Gods – woordstromen, geladen met de energieën die de wereld hebben geschapen en draaiende houden.

“Ja, al wat is in de hemelen en op aarde is een rechtstreekse getuigenis van de openbaring van de eigenschappen en namen van God. In ieder atoom worden, als in een heiligdom, de tekenen bewaard die welsprekend getuigen van de openbaring

² Met 'Zonnen der waarheid' duidt de Bahá'í Openbaring de *Manifestaties van God* aan die als zuivere *Spiegels* worden gezien waarin *Het Licht* kan afdalen, niet komen, want Gods Geest komt niet, gaat niet.

van dat grootste Licht. Mij dunkt dat zonder die kracht van openbaring geen wezen zou kunnen bestaan. Hoe glansrijk zijn de lichten van kennis die in een atoom schitteren, en hoe uitgestrekt de oceanen van wijsheid die in een druppel golven!”³

De mens brengt door wetenschappelijk onderzoek licht in vele geheimen van de natuur. Sommige ontdekkingen leiden ertoe dat die natuur zich als bijna bovennatuurlijk ontpopt, bijvoorbeeld in de kwantumwerelden van de kernfysica. De kosmos van slechts vier dimensies, waar veel mensen nog in leven, hoort sinds honderd jaar bij de verleden tijd. Hetzelfde geldt voor de oude kosmos die om tabernakels, sacramentaliën en dogma's draait. In de Openbaring van Bahá'u'lláh maakt God opnieuw duidelijk hoe God door de mens wil worden gezien – als het *Onkenbare* waar al de liefde, al de wijsheid van uitgaan die de werelden bewaren.

De natuurwetenschappelijke realiteit van de 21^e eeuw alleen al lijkt als uit het profetenboek gegrepen: “Zie, ik schep een nieuwe hemel en een nieuwe aarde. Wat er vroeger was raakt in vergetelheid, het komt niemand ooit nog voor de geest.”⁴ Mathematici denken zich dimensies in die alleen niet metafysisch zijn omdat ze zo niet worden genoemd. Doch wat is er dan geweest, toen er niets bestond en toch met een *Big Bang* detoneerde? Mathematici zoeken de verklaring nog in de theoretische snaren van hogere dimensies, waar Bahá'u'lláh al zegt:

“Zijn schepping kent geen einde en heeft altijd bestaan vanaf het 'Begin dat geen begin heeft'; en de manifestaties van Zijn schoonheid kennen geen begin en zij zullen voortgaan tot het "Einde dat geen einde kent".⁵

Wiskunde en theoretische fysica bewegen ondertussen in een *ether* die zich schijnt uit te strekken tot onder de huidige, elektromagnetische kosmos van oscillerende energiepakketten waarvan twee Duitsers, professor Einstein en professor Planck de scheppers waren.⁶ Dat heeft geleid tot een nieuw soort hermetische esoterie – slechts toegankelijk voor ingewijden. De reeksen van codes uit de gebedsmolens van mathematica en fysica zijn zo fascinerend als waren het occulte litanieën van een mysteriecultus.

³ Bloemlezing uit de Geschriften van Baha'u'llah, ongeautoriseerd bewerkt

⁴ Jesaja 65.17

⁵ Baha'u'llah, De Kitab-i-Iqan

⁶ Hans Nagtegaal, 'Abdu'l-Bahá, Albert Einstein en de ethertheorie, september 2008

Wat de werkelijkheid werkelijk is, weten we ondertussen niet. Over de oorsprong van het universum en het leven tasten we natuurwetenschappelijk nog steeds in het donker. Wij leven van een provisorium uit kenbare eigenschappen van het onkenbare. Op dit drijfzand is alleen materialistisch goed bouwen.⁷ Veel wetenschappers denken werkelijk dat geest een product is van de materie die aan het einde van de evolutie gedichten schrijft, sonaten componeert en formules bedenkt door biochemisch reactorwerk. De denker en dichter Goethe kritiseerde die mentaliteit twee eeuwen geleden:

“Het ergste wat de natuurkunde en menige andere wetenschap kan gebeuren is dat men het afgeleide het oorspronkelijke acht te zijn en, omdat men het oorspronkelijke niet kan verklaren uit het afgeleide, het oorspronkelijke tracht af te leiden uit het afgeleide. Daardoor ontstaat er een eindeloze verwarring, een uitdragerij van woorden en de voortdurende poging uitvluchten te zoeken, en te vinden, waar het ware ook maar even doorschemert en machtig wil gaan worden.”⁸

Tot voor anderhalve eeuw kende de mens het licht van sterren, met zon, maan, en, op aarde, sint-elmsvuur, poollicht, bliksem en brandstofvlam. Dan, tussen 1841 en 1845, komt licht uit een idee. Met de gloeilamp begint de elektrische verlichting van de aarde die inmiddels tot in de ruimte schijnt. Synchroon hieraan gaan in de tijd ook geestelijk *grote Lichten* branden – verschijnen de Báb (1844) en Bahá’u’lláh (1852/1862) die God manifesteren. Sindsdien baadt de wereld fysiek en spiritueel in een ander licht dan in alle mensentijden voordien.

“Gij zijt de dragers van de naam Gods in deze Dag. Gij zijt de uitverkorenen aan wie Zijn mysterie is toevertrouwd. (-) Laat uw licht schijnen voor het oog der mensen,” schreef de Báb 1844 aan zijn eerste metgezellen, de achttien *Letters van de Levende*. En Bahá’u’lláh openbaart:

“Waarlijk Ik zeg u, dit is de Dag waarin de mensheid het Aangezicht kan aanschouwen en de stem kan horen van de Beloofde. De roep van God is aangeheven en het licht van Zijn aanschijn verlicht de mensen. Het betaamt ieder mens om elk spoor van ijdele woorden van de tafel van zijn hart te wissen en, open

⁷ Maar wat we al weten is indrukwekkend: F. Schrempp, Theoretische Physik. De auteur is verbonden aan het Deutsche Elektronen Synchrotron (DESY), <http://www.desy.de/f/jb2002/desy2002-089-098.pdf>

⁸ J.W. Goethe, Die Farbenlehre, Verhältnis zur Philosophie

en onbevooroordeeld, de blik te richten op de tekenen van Zijn Openbaring, de bewijzen van Zijn Zending en de zinnebeelden van Zijn heerlijkheid.”⁹

Licht ontstaat doordat een deeltje van een atoom uit zijn stationaire cirkelbaan een energietrap lager springt, dichterbij de kern toe. Dat kan door warmte worden veroorzaakt, maar ook aan de instabiele structuur van een molecuul liggen. Dat laatste roept *luminiscentie* op, het koude licht van diepzeewezens en van de nieuwste mensenlampen. In beide gevallen schieten fotonen weg die geen massa hebben, zuiver energie zijn die zich als een elektromagnetische golf voortbeweegt, theoretisch almaar rechtuit, naar het oneindige. Licht is zelfs filosofisch nauwelijks te volgen.

Goethe bestudeerde het licht gedurende veertig jaar en schreef dat kleuren en licht komen uit het ware wezen van de natuur die zich “helemaal aan het oog wil openbaren”.¹⁰ Dat is ook zo met God, de Onkenbare die gekend wild worden.

Ieder mens weet dat er een Godheid is – door ingeschapen intuïtie of de *Lichten Gods* die beiden door scepsis kunnen worden verdonkerd. Toch verrijzen die *Lichten* steeds weer in tijden van verval, als het duister is geworden boven de mens en kil in de wereld. Dan komt er, zo zeker als de zon, een *wederopgang* van de *Zon van Werkelijkheid* in het oosten, een *nieuwe dag* in de geestelijke evolutie die de heersende godverlatenheid verdrijft.

Bahá'u'lláh spreekt van de geboorte van een era waarin de mensheid volwassen wordt. Zij gaat een gedrag vertonen dat het vertrouwen in de schepping zal rechtvaardigen. Met goede rede wisten mensen al in een ver, Indo-Germaans verleden dat zij geheel anders waren als de dieren. Daarom gaven ze zichzelf de naam die nog in vele Europese en Aziatische talen voortkomt – uit de woordstam *man*, hetgeen in het Sanskriet ‘geest’ betekend, ‘verstand’. Pas de Romeinen kozen voor de *echte mens* het woord *homo* dat verwant is met *humus*, ‘aarde’, de vergankelijkheid.¹¹

Doordat er licht bestaat, weet de mens al zo veel van het heelal – het verbazingwekkende, driedimensionale, dynamische systeem in een zee van donkere en lichte materie, waarin miljarden jaren visueel tegelijkertijd bestaan. Licht schiet met bijna driehonderdduizend kilometer per seconde door de grenzeloze verten van

⁹ Bloemlezing uit de Geschriften van Baha'u'llah

¹⁰ J.W. Goethe, id., Inleiding

¹¹ Wikipedia, Mens

de eeuwigheid, verricht almaar nieuwe astrofysische wonderen in sterrennevels en galactische bestellen en wat er nog achter mag komen. Licht trilt duizend kleuren bij elkaar – in kristallen en klankstenen die de geschiedenis van de aarde verhalen; in bloesems of vogelveren, de lichtgevende wezens uit de diepste duisternis – en de vragende ogen die het allemaal zien.

Kleuren zijn als woorden waar geen woorden voor zijn, signaleren het verleidelijke, aantrekkelijke, gevaarlijke. Ze symboliseren goden en deugden; dragen gedachten en gevoelens uit in de beeldende kunst. En allemaal doordat er een raadselachtig energieveld in een smal venster met een meetbare frequentie oscilleert. De blauwe hemel trilt met een kleurengolf van 470 nanometer. Het rode bloed polst aan het eind van het lichtspectrum met 700 nanometer. Even buiten die doorkijk heeft de mens verstand nodig om ook daar nog licht te zien. Dankzij het groeiende inzicht dijt ook het geestelijke universum constant uit. Het transcendente komt steeds dichterbij, in een geleidelijk, integrerend proces.

Wiskunde en theoretische fysica bewegen ondertussen in een *ether* die zich schijnt uit te strekken tot onder de huidige, elektromagnetische kosmos van oscillerende energiepakketten. Moedige geleerden tasten de grenzen af van dat universum. Carl Jung vermoedde een ‘metavlak’ waar fysis en psyche elkaar raken. Ook de ‘waarschijnlijkheidsvelden’ van John Eccles, de ‘morfogenetische velden’ van David Chalmers en de ‘Psi-Ether’ van Petr Isaev liggen in dat verschiet. (> Sleutelwoord “Toeval”)¹²

Zonder de universaliteit van het licht was er geen biomassa geweest onder de zon, waar de mens uit kon opduiken, als een verscholen mogelijkheid in de eerste levende moleculen. Niets anders hoefde er meer aan worden toegevoegd dan tijd, de evolutie in de warmte van het licht van de hemel. Bahá’u’lláh leert dat God het gehele Universum schiep uit liefde voor een schepsel – de mens – dat Zijn werken zal leren zien als eeuwige geschenken.

Het eerste en voornaamste geschenk van God de Maker is het bewustzijn. Het ontwaakt aan het begin van het individuele leven, in het kind. Licht ziet de mens al nadat hij gebaard is uit het donker van de schoot. Het bewustzijn ervan komt later. Pas dan gaat de mens een licht op, kan hij zichzelf ondergaan als anders, eenmalig tegenover al het andere in het eindeloos geheel. Zonder het subject, het ik, zou de kosmos niet kunnen worden ingezien. God en de wereld zouden voor de mens niet

¹² Hans Nagtegaal, ‘Abdu’l-Bahá, Albert Einstein en de ethertheorie, september 2008

bestaan. Beide bestaan door de staat van verlichting die alleen de mens kan bereiken. Alle beschaving komt daarvandaan. 'Abdu'l –Bahá zei hierover in een tafelgesprek: ¹³

Daar de Zon van Werkelijkheid in deze cyclus het licht Gods met de grootste luister zal laten schijnen, zal in de bestaanswereld de essentie van de leringen Gods worden verwezenlijkt; het duister van onwetendheid en gebrek aan kennis worden verdreven; zal de wereld een nieuwe wereld worden en zal er verlichting heersen. Zo zal het heilige der Heiligen verschijnen.

In de Bahá'í Geschriften is Adam de naam van het eerste menselijke wezen waarin God verscheen als het licht in een spiegel. Daarmee begon de religiositeit van Homo sapiens. Alle godsdiensten waarvan de lampenolie in de geschiedenis is uitgebrand, en de vertrouwde lichten van de culturen, zijn als prismatische kleuren uit het alle kleuren bevattende *Eeuwige Licht* dat de mens door reflectie ziet . Er zullen in lange intervallen weer nieuwe kleuren voortkomen uit de regenboog die Gods Geest uit de druppels van de ether aan de hemel tovert. Maar niet voordat een nieuwe *Dag* zal dagen in de ontwikkeling van de mens – na minstens duizend jaar. GCV

¹³ Abdu'l-Baha, Beantwoorde Vragen, Commentaar op het 11^e hoofdstuk van de Openbaring van Johannes